

in cognoscendo ad eo. *Secundum* q^o creatura possibile sunt
 participare sine ei et accepta sine acceptari: atq^{ue} in parte
 acceptum n^o intelligit q^o prius intelligit participabile: et e converso
 platum n^o intelligit q^o prius intelligit acceptum q^o creatura sunt
 possibile in prius dicitur: clarum p^o p^o p^o

sentit
 h^o q^o 2. sect. 4. *Primum* tract. in 2. *physicum* q^o 1. act. 1.
 Summus in *Metaph.* dep. 25. sect. 1. accente explet via operum ubi
 ei acceptum *factum* creatum, explet n^o: n^o operum id ei acceptum
 tem in creatum p^o q^o q^o q^o in acceptatione *physicum* q^o possibile
 et exposita sunt, si appone. l^o si r^oo expletis existat in i^o q^o
 h^o ab h^oo sequatur idem ei p^oo, cuius ip^o ip^o ip^o: si hoc negat^{ur} dicitur
 ap^o ip^o: q^o dicit n^o esse dicitur q^o *secundum* q^o dicitur q^o dicitur q^o dicitur
 individuum negum, q^o p^oat ei r^oo seu dicitur idem q^o dicitur
 nititur formose: atq^{ue} in acceptari e^o in acceptari: q^o aut^{em} individuum
 negum n^o distinguitur op^o rei ab hoc individuo singulari; nec ab
 ore ip^oo distingui pot^{est}, r^oo plane, si explet e^o acceptari dicitur
 idem ei cum sui ip^o ip^o.

Secundo q^o si intelligat q^o idem
 in ei intentionale sit ei sui ip^o ip^o s^o in reale op^o rei ext^o ip^o
 sicut in sanitate putat^{ur} dicitur, ut bona e^o ei finit^{ur} sui ip^o ip^o in
 ei reali: sic putat^{ur} cognoscit pot^{est} ei ei acceptari sui ip^o ip^o in
 ei reali. Et hinc e^o q^o *phys.* 7. *Metaph.* 7. tracto 27. accente ac-
 nitatem in mente ei cum expletorem sanitate in e^o reali

De unum similitudinem positum in deo intelligitur de propria
 imitatio regere destinationem extra rei. sed et significat
 qd agens tale opus faciat quale nomen sicut ad qd magis in se
 ut identitatem sicut dicitur ubi ipse ab eo agere rei qm similitu-
 do et ab unum. Nota supra

Oppone 2. idem in Deo n sunt
 res ab uno, et facta. g. Talia e. 2. resolutio. Nam per
 ecciam nisi theologorum finantiam destinationem idcirco et am-
 nium qd in se res creaturarum invenitur. Dicit qd si creatura
 Deo cognita. Sed hoc non, quia similitudo invenitur. Quia
 creature rei apperandi, nec per sibi ad agendum sufficiat qd
 nullo pacto ad mittendum e. g. in Deo idem n sunt creatura cog-
 nita.

Propono autem cum Comprehensibus in
 nova editio lib. 2. cap. 7. q. 2. act. 3. d. act. 4. qm
 n. 2. appetitiam scito alijs qd quibus theologis asserunt
 Deo in Deo res creaturas cognita ab ipso Deo, qd appone
 D. Tho et aliorum, et res magis similitudinem, n desunt in ob-
 tiva rei in qd rei replant dicit similitudo; nemp esse dicit
 quibus creaturas imitabilis. Sed put sic n e posterior rei-
 bus factibus. De nostro mo sicuti prior, un negat in argi
 ad cuius gloriam dicit in et negotiatio.

Et quod esse dicit qd factu dicit
 creaturas, virtute in illis sicut quibus et similitudo rei

sua infinita perfectione vincit enim non solum actus virtutis
omnipotentia est, sed etiam virtutis immutabilis, et inordinata
esset in creaturam creaturam hinc accepta et in se deinde accipit
nisi actuali, quoniam in actu cognoscit et accepta acta de se, quod cognoscit
nisi est solus sine quibus creatur acta esse non potest.

In fine 1.º idem dicitur non in plures
apud rei se boni virtute distinguuntur cum se in se, quod sunt ipsa
essentia sua potest immutabilis et quod apud rei unica est simpliciter
et in fine 2.º verum est quod si Deus non cognosceret creaturam
non potest eos efficere hoc tamen non aequali ipsa creatura cognita
est explorata deo, sed tamen esse tamen ad ipsam diuinam explorat perdit
quod quod cognoscit recte, quod creatura cognoscit, in se impossibile
est Deus cognosceret etiam diuinam, quod creatura cognosceret creaturam
res efficere non potest, quod non cognosceret illam explorat namque etiam di-
uinam et immutabilem aucturam, sic enim esset diuinam cognoscit recte
quod creatura cognoscit.

Capitulum 2.º

Quoniam sit causalitas explorari.

Quia causalitas explorari sit actus agentis, putat
in se ipso et ad ipsam actum solam virtute distinguuntur. Et
quod in ceteris. Deum enim virtutis actus est motus deus est ad se
sua comunicatio est absolute causalitas agentis, virtutis in
sua est regularata et mensurata atque ad certum finem in-

imitationem exemplari directam a causality exemplari.

Pr^o q^a ex^oplar a regula qm ager a
inspicit et talem finem parat quae ab ipso inspicit: q^a ex^oplar
pendenti ad ex^oplari visum in ipso actione efficiendi. deinde
mediante actione in eff^o: de id est q^a et per se pendet aca
e res ut aliud dependat a u^a causality: q^a hanc a actione
genti in ex^oplari put respicit ex^oplar tanquam regulam d^o m^osu-
ram sui eff^o.

Pr^o 2^a causality exemplari des-
tinguatur a iustitia acausality sine: q^a eff^o hanc iustitiam
q^a finis est iustitiam mouendo ad executionem actionis: ex-
emplar u^a est actionem ipsam q^a ad finem determinando: q^a hanc
finis d^o ex^oplari in eandem res aliq^u iurant, ut iurant
in Deum, semper hanc sunt iustitiam d^o agere d^o iustitiam
causality vendicant, aliud n^o a ab ipso res sua bonitatis
q^a hanc finis, aliud exemplari res sua imitabilitatis: q^a
hanc ex^oplar.

Caput 3^m

De imitatione exemplari instituat nouum genus
d^o?

Pr^o 1^a t^o ex^oplar q^a hanc ad d^o hanc? q^a eff^o ita
Lutes s. Meth^o 2°. In eadem i. meth^o q^a hanc q^a hanc q^a

Notitia l. p. q. 1. act. 1. d. 2. et alij multi q. videntur
 sequenti. Conimb. 2. physicu. 7. q. 27. act. 3. Por l. caplar
 et id in q. artifice intendo operari: atq. in eo q. caplar uic
 deat n. aparet aliqua efficiencia illij rei q. dicit caplar se
 sola determinat ad emittionem passivam sui, q. e. p. p. m. m. m.
 h. determinanti rem q. ad spem: q. in caplaris ad emittionem
 ad efficientem p. hinc.

Q. in artifice operari respiciat
 ad caplar principium q. agit e. aq. intia u. sunt q. abaque
 mouent q. artem: sed caplar me e. aq. at. sicut ex dicit, nec
 ab arte mouet. applicat se. supponit et p. p. m. m. m. m.
 h. ab arte q. p. h. artem intia q. mouet n. adiciendo ut hinc
 se determinando ut hinc: q. n. ad efficientem, sed ad factum in
 p. hinc in caplaris.

Q. de 2. a. caplar p. se d. n. p. p. d.
 tiam p. hinc ad emittionem? P. p. hinc in foreigis
 p. se. Por l. q. a. hinc caplaris n. participat cum causandi
 a. reali, cum passiv. reali hinc participat, et hinc p. hinc
 p. hinc n. hinc in non introducit q. uel caplar deposit: q.
 caplar n. addit sed p. hinc ad emittionem.

Q. hinc reali in suo causandi no
 d. p. hinc p. hinc caplaris: q. hinc caplaris n. addit ad hinc
 internam realem: q. hinc caplaris p. hinc i. hinc ad emittionem
 no ab illo, q. i. hinc hinc reali interna, q. sicut hinc reali
 interna i. hinc intusie p. hinc hinc: hinc u. caplaris

extrinseci spem effici videndo: utrag, tñ actam effici
 spem & desiderando. Un cā faty e genu q in causam
 interam q in cām fater eadem tangit in duas sps par-
 titr.

Opposta sūta obsequi cām captam q
 tenere ad cām efficiētem e pabili cam tenet Scotus in suis
 theomati d in l: dicitur. 2. q. 2. d dicitur 26. q. unica
 ad. l. quem seqr Benedictus pūna & lib. suo pñs cap. l.
 hanc in Meth. d ap. 18. sed. 2. nō cō. videt q expre dicitur
 q libet 7. art. 3. et q libet 6. art. 2. p qm pugnab. l: 1^a
 pūna d vocant ideas effectivas: q intelligunt q pñs
 ad cam efficiētem.

negans istam eōt. nō vocat
 ideas ias effectivas q appellant lē fiam matem efficiēd
 quem admitt. n. nomen effi q e pñm sicut qm cō
 efficiēti tribuit effectibz adiacem cām si nomen efficiēti
 q e pñm cō efficiēti tribuit dicitur cō nō efficiēti, si
 n. aliō dicit nō efficiēti fiam matem, d nō e q nomen
 effi, d nomen efficiēti, clavis indicant eōtūm d cām.

Pugnab. 2. art e pñm
 effectivum: atq arō appuati p cām: q idea e et pñm
 pñm effectivum. ista pōt q^a oīs fīs qg agens iñhibet in ac-
 tal: ad operandum in cā agente numeranti, ut cō pñe?
 eius istōis. Pro hinc q^a arō n pōt certo actiōm dēri-

gore nō p̄ eandem regulam d̄ mensuram q̄m̄ idam apper-
tamen: g. agit p̄ illam.

¶ sciendo Mai & distinguendo Min.

Sciō autem apperari p̄ ideam tanq̄m p̄ regulam sub apper-
tā: i reg. apperari p̄ autem tanq̄m p̄ instrum̄ effectuum ip̄-
suis actiois. Un̄ p̄t̄ q̄ d̄ dicendum sit ad p̄basim̄ minoris
q̄ a. attinet ad p̄basim̄ istā negandum ē q̄t̄ insinuat̄
ihibitā: n̄ agens intellectuāle in actu l. ad apperandum
p̄ finis cognitiōem et t̄ cognitiō finis n̄ iurēt off. ad finis
i. g. q̄ p̄ exceptā seu p̄ ideam agens in actu l. ihibitā
ad apperandum n̄ iurēt exceptā off. ad apperāōem et iurēt
q̄ quomōdōm̄ cāi factis interna determinat finis interna
illam i. p̄ponendo sic externa seu exceptā finis determinat ext-
erna significando.

Hoc d̄cā exceptā q̄ ē ip̄am mensurā genis
dicta sufficiunt p̄sentibus ad alia duā tractata: q̄
ad ea cā exceptā vidētur illa q̄ in nostra anacrophasi
physicū d̄cimus lib. 2. cap. 7. q. 3. et 4. et d̄ d̄
illa deputant̄ q̄ retulim̄ in l. tractata q. 17. in fine

Finis tui. X!

Tractatus XI

De ente infinito creato

In nomine domini Amen

Argumentum

De ente infinito creato dicitur quod non potest esse
in seipso et non potest esse in alio nisi in seipso
et non potest esse in seipso nisi in seipso et non potest
esse in seipso nisi in seipso et non potest esse in seipso
nisi in seipso et non potest esse in seipso nisi in seipso

¶ Dicitur

De ente infinito creato

Capitulum I

De ente infinito creato et infinita acta

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

Main body of faint, illegible handwriting, possibly a letter or a record entry.

Additional faint handwriting in the lower middle section of the page.

Finis Dec 21

Tractatus XI.

De ente infinito creato :

In decimum Artis meth. Librum.

Argumentum.

De ente infinito creato disputant Comenb. 3. physicorum 8.
 q. 2. illius tractationem in nostra physicom analogia non descrip-
 sime, sed ad hunc diu concludendam reservauimus, quia ueritate
 stabimus in temporis angustia patiunt.

L. Unica
 De infinito creato.

Caput 1^m.

De possibili sit infinitum actu creatum

Præterea i.º Inter illud infinitum generatum & factum
 tenet quod est solus Deus, alia pars infinita appetitur de qua
 lib. 3. physicorum cap. 1. et Metaph. 1.º p. 1. q. 7. art. 9. ostendit
 in omni q.º attendit ad quantum q.º infinitum categoricam di-
 citur videtur infinitum actu & infinitum potestate. de in-
 finitum actu duplex est unum quod proprie infinitum sensu
 dicitur & infinitum categoricam; alterum quod proprie dicitur
 infinitum & appellatur infinitum syncategorematicum.

Præterea ii.º infinitum actu proprie
 est illud quod actu tenet infinita per se quod uni certo non com-
 niante in se sitigebente. Illius descriptionis explanatio in
 venitur apud Aristot. 3. physicorum b. q. 2. Infinitum u.º actu
 proprie est quod ex infinitis partibus coalescit, non tamen eo modo quod infini-
 tum proprie. Infinitum potestate triplex est, scilicet infinitum su-
 cessivæ, divisivæ, rejectionis, quæ explicationem habet apud eundem
 in b. 1.º citato: neutrum utrobique infiniti potest effectum actu
 haberi, & ideo quodlibet dicitur infinitum potestate sua proprie

1.º igitur est & inibus non possibile
 sit infinitum actu & categoricam. Pro arg. ita videtur
 per q.º si non potest fieri infinitum actu & categoricam,
 potest fieri corpus aliq. magnitudinis infinita: sed hæc fi-
 cere non potest cum extra eorum esse ipsius corporis per se fieri
 nequeat, siquidem ibi non dicitur nisi sine quibus non apparetur

quod tunc habet infiniti gradus candoris si daretur calor essent gradus
suis infiniti: & infinita relatio, si in quolibet p[ar]te palmari illa
suis linea daretur una relatio realis ad aliam palmarem lineam
alterius qualitatis: un[de] unica in ignitate palmari daretur relatio
realis, sicut d[icitur] una linea.

Propositiō 2.^a si corpus lucidum A
per hoc instanti aliq[ui]bus diebus unitat in corpus B. sibi app[ar]et: dein
tempore sequenti tendat corpus B. ad corpus A, paulatim q[ue] in eo lucem
cum intendat (secundum x.^o oppositam q[ue] luminis p[ro]p[ri]e app[ar]et a p[ar]te eo
ubicorū luce tunc intensius tunc extensius ipsam eluxat) infine
hoc est in corpore B. infinita luce: q[ui]a uicibus nō dabit in
finitum. Hoc it[er]um q[ui]a in illa hora dabantur infinita instantia in q[ui]bus
cum q[ui]libet augeb[atur] luce: q[ui]a infine hoc est in infinitum aug-
mentata, accipit infinita.

Respondendo sup[er]iorē et regardo lucem fac-
torem infinitam, quemadmodum nō tempus ipsius hora post illud t[er]m[in]u[m]
instans augeb[atur] et nullum dabit instans, in q[ui] nō sit tempus congruū
hoc nō fuit q[ui]a tempus illius hora euadit infinitum, sic h[ab]et
lucē post illud t[er]m[in]u[m] instans sit in quolibet instanti interior & magis
eluxat corpus opacum, t[er]m[in]u[m] luce t[er]m[in]u[m] aut finita, & finite cor-
pus eluxat.

Propositiō 3.^a generatio trōum in actum
faciunt ab athenis. et in un[de] aīa hominum sunt immortales
q[ui]a in op[er]e ipsius nō darentur infinita aīa actus: atq[ue] generatio
hominum sunt uicibus nō: q[ui]a in op[er]e actus uicibus nō dant
infinitum actus. Respondendo t[er]m[in]u[m] in actum aduersus actum

negate infinitum actu in his quod immutabilibus, id est ubi
 illud negaret sibi appropinquare dicitur. n. generatice. Et
 idem posuit absters et aia immutabile, id est recte cognuit acta
 infinita dari aia n sine repugnancia potest denegare.

Capitulum 2^m

Infinitum actu si possibile deunitate

Q. 2° Dicitur pro absoluta spectata potest dari infinitum actu
 proprie dictum seu categorice? P. Probabiliter est ab-
 solute dicitur Gregorius in l. Distinctio 72. q. 7. Augustinus Distinctio
 72. q. 13. art. 3. Thomas quodlibet 2. q. 5. et in 2. q. 7. et
 contra distinctio l. q. 2. art. 4. Iacobus Niger et Bernardus in 3.
 distinctio 13. q. unica et ad q. 7. sententia tractado sup. 13. physica
 can. sent. 2. et 3. Thomam et magister gualtero distinctio Contemp. 3.
 physica l. et utique d. noua coartice. P. r. q. 7. distinctio
 unitate referret officio ubi g. categorice infinita sunt sim-
 pliciter finiti cum n sunt simpliciter infinita. g. n sequuntur in
 Deo potest infinitum g. et manifestetur in Deo pro infinita d. acta
 detur debet pro potest infinita g. categorice
 g. in acta Dei n recte colligitur ex eo qd potest d. acta
 in infinita h. categorice d. ex eo qd acta sita ubi
 acta in finiti g. omnipotentia Dei n recte colligitur ex eo qd Deo
 pro potest n tot qd potest, ex eo qd ubi acta potest
 agere ex effectu non potest n colligitur h. pro infinita

extensius si hi sunt actu infiniti.

2° ex eo n̄ pot̄ omnipotentia Dei p̄uari
re infinita homines acta illi, q̄a segeti exhausti: sed hoc n̄ se:
q̄t̄: q̄ pot̄ p̄bo h̄m̄. ex eo q̄t̄ Deus p̄ suam suam agnoscat
infinita homines n̄ segeti q̄ exhausti in cognoscendo: q̄ ex eo
q̄ p̄ suam omnipotentiam infinita p̄ducit n̄ segeti q̄ exhausti
in p̄ducendo. Firmati 2° q̄ nullum ē insueniam ad
mittere n̄ pot̄ Deum cognoscere plures h̄m̄ q̄ sint h̄m̄ cog-
noscibile: q̄ nullum est insueniam scire n̄ pot̄ Deum
scire plures h̄m̄ q̄m̄ sit h̄m̄ possibile. ita n̄ se h̄m̄
cognoscibile ad suam Dei et possibile ad p̄iam Dei.

3° Ē oī magnitudines iuxta Deum
eas h̄m̄ sunt finita et limitata. Ē datur aliqua idea q̄ sit
ex p̄ter aliam infinita magnitudinis: si 2^m q̄ Deus pot̄
p̄ducere infinitam eam p̄t̄itatem, cum pot̄ p̄ducere eam
h̄m̄ ideam. si 1^m q̄ maxima q̄ntitas q̄m̄ Deus pot̄ p̄ducere
ē et finita et limitata: q̄ cum hoc cognoscatur ad Deo, pot̄
aliqui finita magnitudo assignari, q̄m̄ Deus aliam maiorem n̄ pot̄
p̄ducere, q̄ nemo sciet, cum pot̄ p̄ducere maiorem et maiorem
in infinitum infinita. 3° q̄ si darentur infinita ignis
pot̄ actu eadem infinita combustiones: atq̄ Deus n̄ h̄m̄
maorem existat q̄m̄ h̄m̄ illi oī ignis: q̄ pot̄ se solo e-
dere infinita actu combustiones, acq̄ p̄ducere infinita actu
calore.

Si Deus ageret ex necessitate idē
 ad huc retineret potē infinitam pōneret actū infinitū
 sicut autē apparet maximo q̄ potē pōnēdū actū pōnēdū
 actū sē pōnēdū sēt : atq̄ libertas in Deo n̄ mēnit illū
 potē : q̄ si Deus apparet nec pōnēdū infinitū sicut pō-
 tēnt. hōne apparet illū pōnēdū : sicut q̄ Deus pōt
 separare & separata sēruare oīa ualē puncta q̄ sunt in
 gēntē palmarū ☞ : atq̄ hōc puncta sunt infinita : q̄
 pōt sēruare nūm infinitorū punctorū, si n̄ pōt singula
 puncta sēruare q̄ sicut patēt ut n̄ oīa collectiue sēruare
 pot?

Si in hac hora dantur infinita instantia
 : atq̄ Deus pōt in gēntē illorū creare unum angelum ☞ : q̄
 in hōc hora creati mandunt infiniti angeli : sicut hōc n̄
 dunt dāt in q̄ n̄ pōt creare : q̄ pōt in oībus cōgēntē
 creare, nec dāt pōt debere Deum creare illū angelū successiue :
 quādo n̄ n̄ instantia illius hora n̄ transiunt successiue &
 sciatōn sicut illi angeli n̄ crearent successiue & sciatōn o
 infiniti s̄. sicut Deus hoc momento temporis qm multa
 in eo efficiere pōt : tunc rogo q̄ eiusmodi res adeo effecta sunt
 finita & infinita n̄ 1^m q̄ 1^a q̄ Deum n̄ pōt efficiere ali-
 q̄ ultra finitū & limitatū nec multitudine, sicut il-
 lius potē n̄ sē omnipotentiam : si 2^m : q̄ Deus pōt efficiere
 infinitum actū, q̄ intendim.

882
6° n^o minus repugnat dari infinito
suis possibilem qm acta existente atq dari infinito
possibile minus repugnat .g. nec dari actu existente
ex eo pat^r q^a si n^o darentur infinito sui possibile, sui
possibile esset facti n^o .g. p^o Dei gerendo homines
eo usq^e devenire, at p^o actus sui finit^o possibilibus, n^o
pot^o aliquid totum ultra pervenire q^o uno phy^o decessit
Deo ipso p^o ai, q^a ois repugnantia q^o assignari ad p^o.
adendum infinitum totum actualium assignari pot^o ad ad
adendum infinitum totum possibilium ut patebit ex resolutione
argumentorum. Firmatur deniq^e q^a Deus videt infinitum
ois actus extensura q^o totam eternitatem in angustia d^o h^oni-
tibus atq^e hic actus sunt infiniti .g. Deus videt infi-
nitum actus existente q^o totam eternitatem .g. n^o pot^o p^ohiberi
finito actus pervenire q^o h^oni: q^a si esset finit^o adveni-
ret aliquid tempore p^ontu in q^o possit^o actibus finit^o p^ontu an-
gelis nec de necessitate aliquid actum aliam ex illo p^ontu
in eternitatem q^o falsum esse satis apparet.

Opposita sua q^o habili p^oavi-
tatem d^o eorum cum text^o d^o d^o d^o d^o q^o sept^o d^o-
sencia to^o l^o d^o d^o l^o q^o 27 p^ontu 3. P^occina lib. 10. phy^o si-
coru^o cap. 11. Comu^o lib. 3. physiconu^o cap. 6. q^o 2. d^o d^o
ceter^o q^o 99 d^o d^o l^o l^o. P^ontu Deus ois homines q^o
pat^o, tunc sic q^o h^oni p^ontu pat^o ad huc pervenire p^ontu, n^o

si 1^m g^o ducet ai q^s poterat q^d e^t ita sup^{er}ior^{em}
 si 2^m g^o abacta e^t p^o dⁱna, cum ne unum q^o d^o h^o
 abta p^ouare p^oat.

Pro f^o i^o q^o d^o p^ouare q^o d^o ad in =
 p^ouare inf^onitum hominum p^ossibilem. Considera^tur q^uo^d Deus
 p^oterit q^uo^d ai h^o p^ossibile q^uo^d p^oterit p^ouare p^oterit sic dⁱcti
 ostendit ad huc Deus p^oterit ostendere ip^si p^oterit p^ouare homin^u
 p^ossibile dⁱ p^ouare dⁱ n^o si 1^m g^o n^o ostendit illi ai
 ita sup^{er}ior^{em} : si 2^m g^o abacta e^t p^o dⁱna, cum ne unum
 h^o dⁱna. Deus ostendere p^oterit q^uo^d sit de illa p^ouare. Quom
 ad in^o g^o h^oic arg^o satisfecerit ip^so^{rum} arg^o satisfecerit

Sol^o 2° : scilicet q^uo^d dⁱ sup^{er}ior^{em}
 p^oterit Deum p^ouare p^oterit h^o p^oterit q^uo^d p^ouare, h^oic p^oterit
 : si nec p^oterit Deus cognoscere p^oterit q^uo^d sint cognoscibile. • ut cum
 ai cognoscibile cognoscit h^oic p^oterit dⁱna q^uo^d cognoscit
 et ita sup^{er}ior^{em} q^uo^d ai p^ouare q^uo^d h^oic p^oterit q^uo^d illa
 dⁱna p^ouare dⁱna q^uo^d dⁱna p^oterit q^uo^d dⁱna p^oterit q^uo^d dⁱna

Pro b^o diligenter advertendum cu^m Coni =
 b^o dⁱna in no^o dⁱna 3° p^oterit 6° g^o 2° art^o 9° § 2°
 p^oterit Deum in p^oterit q^uo^d p^oterit p^oterit inf^onitum dⁱna p^oterit
 h^oic q^uo^d p^oterit in q^uo^d p^oterit, an p^oterit Deus p^oterit inf^onitum
 h^oic, dⁱna p^oterit aliis deo^{rum} p^oterit sine in q^uo^d finito sine
 inf^onitum. q^uo^d si ai q^uo^d p^oterit, q^uo^d dⁱna p^oterit ad huc p^oterit q^uo^d p^oterit
 dⁱna deo^{rum} p^oterit sine p^oterit ai, aliis q^uo^d p^oterit